

सुरपुष्प n. Götterblume, eine himmlische Blume: ॐष्टि KATHIS. 23, 92.

सुरप्रतिष्ठा f. die Aufstellung eines Götterbildes RIGAN. 6, 173.

सुरप्रवीर m. N. eines best. Feners, eines Sohnes des Tapas, MBH. 3, 14168.

सुरप्रिय 1) adj. den Göttern lieb. — 2) m. a) ein best. Wasservogel HARIV. 12670 nach der Lesart der neueren Ausg., सरप्रिय die ältere. — b) eine best. Pflanze, = घग्गस्त्यपुष्पवृत्त RIGAN. im ÇKDa. ein Elaeo-carpus ÇABDARTHA. bei WILSON. — c) Bein. Indra's und Bṛhaspati's ÇABDARTHA. bei WILSON. — d) N. pr. eines Berges CAT. 1, 354. — 3) f. छा a) eine Geliebte der Götter, eine Apsaras BUIG. P. 3, 15, 19. — b) Bez. zweier Pflanzen: = ज्ञाती und स्वर्णरम्भा RIGAN. im ÇKDa.

सुरभ्य (von सुरभि), ॐयति wohlriechend machen Spr. (II) 1509. 7099.

सुरभित MECH. 53. Z. d. d. m. G. 27, 82. यशःसुरभिता नीतिलतिका Verz. d. Oxf. H. 264, a, 11. uneig.: कीर्त्याभितः सुरभितः (= द्यायत Comm.) DAK. 2, 3.

सुरभवन n. Gotteshaus, Tempel VARAN. BH. S. 79, 4.

सुरभाव m. die Würde eines Gottes Spr. (II) 2220.

सुरभि (im Padap. ohne Avagraha) VS. PAIT. 3, 37. 1) adj. (f. इ, in der späteren Sprache auch ई) a) wohlriechend, duftig AK. 1, 1, a, 20. TRIK. 3, 1, 19. H. 1390. an. 3, 460. fg. MED. bh. 22. fg. मुख RV. 4, 39, 6. य ईमाङ्कः सुरभिर्निर्कुरेति 1, 162, 13. कृष्य 10, 15, 12. सुरभा उं लोके so v. a. auf der Streu 5, 1, 6. 10, 70, 4. योनि 107, 9. 7, 1, 18. Soma 9, 97, 19. Agni 10, 53, 3. Aranjāṇi 146, 6. AV. 6, 124, 3. Kräuter 11, 4, 6. 12, 1, 23. 59. 14, 2, 44. गन्ध 19, 38, 1. SHADY. Ba. 2, 3. CAT. Ba. 13, 4, a. 7. 14, 1, 9, 12. ÂCV. Ça. 3, 13, 11. TBA. 3, 9, 5. M. 3, 209. 227. MBH. 1, 5057. 3, 2194. R. 2, 93, 12. R. GORR. 2, 103, 14. 3, 58, 23. 79, 3. 5, 14, 24. 76, 23. Suca. 1, 191, 18. 215, 8. Kām. NITIS. 7, 49. MECH. 16. 21. 23. 33. 104. 106. RAGH. 3, 3. 12, 102. 13, 8. VIKR. 103. ÇIK. 3. 53. 66. Spr. (II) 1509. 4347. 7106. VARAN. BH. S. 12, 16. 15, 3. 16, 28. RIGAN-TAR. 2, 122. PRAB. 7, 6. WEDER, KASHNAD. 290. BUIG. P. 5, 2, 11. 5, 33. 16, 18. 9, 21, 6. PAÑEAS. 3, 8, 12 (ॐतर compar.). TARKAS. 14. uneig.: यशोभिः RAGH. 2, 3; vgl. unter सुरभ्य. — b) überh. lieblich, angenehm H. an. MED. धत्तक RV. 6, 29, 3. 10, 123, 7. अथ स्याम सुरभ्यो गृहेषु AV. 19, 3, 17. अथयं वै देवानां सुरभि AIT. Ba. 1, 3. — c) = अष्ट HALI. 5, 14. = विख्यात DHAR. im ÇKDa. so v. a. in gutem Rufe stehend (und zugleich Frühling) Spr. (II) 2017. — d) = धीर DHARANI im ÇKDa. — 2) m. a) Bez. verschiedener wohlriechender Pflanzen und Stoffe: = चम्पक H. an. MED. RIGAN. 10, 59. = कदम्ब 9, 101. = वकुल 10, 64. = मुद्गर 79. = बर्बर 12, 23. = गन्धशालि 16, 51. = शमी, कणगुग्गुलु und गन्धतृण RIGAN. im ÇKDa. = गन्धपल ÇABDAR. ebend. Muskatnuss H. an. MED. das Harz der Shorea robusta RIGAN. 12, 117. — Suca. 2, 38, 11. 18. — b) Frühling AK. 1, 1, a, 18. TRIK. 3, 3, 231. H. 156. H. an. MED. HIR. 132. Spr. (II) 1920. 2017. 6489. KIR. 10, 30. Bez. des Monats Kaitra H. an. — 3) f. इ und ई a) Bez. verschiedener wohlriechender Pflanzen: = शल्लकी AK. 2, 4, a, 11. H. an. MED. RATNAM. 193. RIGAN. 11, 196. = मुरा MED. RIGAN. 12, 139. = रुद्रजटा 3, 67. = शमी 8, 33. = नवमालिका 10, 94. = तुलसी 151. = पाचो 168. — b) = मुरा MED. v. l. für मुरा nach ÇKDa. — c) = मातृभेद, ॐभिद् H. an. MED. N. pr. einer mythischen Kuh, der Mutter des

Rindes (erscheint auch als Tochter Daksha's, Gattin Kaçjapa's und Mutter der Rudra) MBH. 1, 2625. 2631. 3927. 2, 457. 3, 328. fgg. 14486. 5, 3602. fgg. 12, 6432. fgg. 13, 3906. fgg. HARIV. 164. 170. 233. 3149. 11527. 11533. fg. 12447. R. 2, 74, 12. 15 (76, 17. 19. fg. GORR.). सुरभे: सुरभिः so v. a. das Rindvieh 91, 53. 3, 20, 23. 28. 7, 23, 21. 24. RAGH. 1, 75. 81. KATHIS. 28, 191. 110, 52. LA. (III) 89, 16. Verz. d. Oxf. H. 24, b, 43. VP. 76. 122. MĀK. P. 21, 32. 41. 58. BUIG. P. 6, 6, 25. fg. PAÑEAS. 1, 1, 69. — d) Kṛh überh. AK. 3, 4, 22, 139. H. 1265. H. an. MED. HALI. 2. 113. सुरभीमास Spr. (II) 4064. — e) die Erde DHARANI im ÇKDa. — 4; n. a) ein wohlriechender Stoff, Parfum GORR. 4, 3, 17. 4, 8. ÇĀKṢH. GANU. 1, 11. सर्वं CAT. Ba. 3, 2, 2, 15. 12, 8, 2, 16. KĀTS. Ça. 7, 4, 24. 19, 4, 14. KAUC. 76. 82. fg. 85. देवो PAÑEAS. Ba. 24, 13, 5. LĀTJ. 10, 4, 10. KṀIND. UP. 1, 2, 2. R. GORR. 1, 9, 8. — b) Gold H. an. MED. — c) Schwefel ÇABDAR. im ÇKDa. MED. (गन्धोपल = गन्धाष्मन् st. गन्धोत्पल zu lesen). — Vgl. सौरभ u. s. w.

सुरभिकन्दर m. N. pr. eines Berges VIKR. 65, 17. fg.

सुरभिका (von सुरभि) f. eine best. Pflanze, = सुवर्णकदली RIGAN. 11, 44.

1. सुरभिगन्ध m. Wohlgeruch: मक्ता BUIG. P. 5, 20, 24.

2. सुरभिगन्ध 1) adj. wohlriechend. — 2) f. छा Jasminum grandiflorum RIGAN. 10, 75. — 3) n. das Blatt der Laurus Cassia ebend. 6, 176. सुरभी die Hdschr.

सुरभिगन्धि adj. wohlriechend P. 5, 4, 135. VOP. 6, 87. R. GORR. 2, 76. 19. Spr. (II) 2660. ॐ R. 2, 74, 14. 4, 51, 5.

सुरभिचूर्ण n. Pulver aus Wohlgerüchen KAUC. 26. 58. 76. 82.

सुरभितनय m. ein Sohn der Surabhi so v. a. Stier VARAN. BH. S. 41, 3. f. का so v. a. Kṛh MECH. 46. — Vgl. सुरभिपुत्र, सुरभीगोत्र, ॐसुत.

सुरभिता (von सुरभि) f. Wohlgeruch Verz. d. Oxf. H. 145, a, 6.

सुरभित्रिफला f. = सुगन्धत्रिफला RIGAN. im ÇKDa.

सुरभिखच् f. Kardamomen (एला) RIGAN. 6, 85.

सुरभिदता f. N. pr. einer Apsaras KATHIS. 27, 60. 73. 34, 220.

सुरभिदारु m. eine Pinus-Art, = सरल RIGAN. im ÇKDa.

सुरभिन् (von सुरभि) adj. mit Wohlgerüchen eingeriesen, parfümirt KAUC. 67. 140. compar. सुरभिन्तर schönduftend: Soma RV. 9, 107, 2.

सुरभिपत्र 1) m. eine Art Ocimum (मरूच) RIGAN. 10, 157. — 2) f. छा = जम्बू RIGAN. 11, 24. auch = रात्रिजम्बू RIGAN. im ÇKDa.

सुरभिपुत्र m. = सुरभितनय VARAN. BH. S. 46, 56.

सुरभिबाण adj. wohlriechende Pfeile (d. i. Blumen) führend; m. ein N. des Liebesgottes ÇABDARTHA. bei WILSON.

सुरभिर्मेत (von सुरभि) adj. 1) mit Wohlgerüchen versehen: Agni AIT. Ba. 7, 9. TS. 2, 2, 2, 3. wohlriechend BUIG. P. 11, 27, 43. — 2) das Wort

सुरभि enthaltend: ऋच् TBA. 3, 9, 5. CAT. Ba. 13, 2, 9, 5, 3, 9.

सुरभिमारुत adj. mit wohlriechenden Winden versehen; n. N. pr. eines Waldes KATHIS. 69, 109.

सुरभिमास m. der Monat Kaitra ad ÇIK. 135.

सुरभिक्तस m. N. pr. eines Vidjādhara KATHIS. 82, 71.

सुरभिक्तकल n. = गुडकच् ÇABDAR. im ÇKDa.

सुरभिष्टम (von सुरभिस्, nom. von सुरभि) adj. superl. duftendst, lieblichst RV. 1, 186, 7.